Počet zmínek: 1
Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Celkem všední dny dojímají publikum kombinací jiskřivého vtipu s těžkostí života

přejít na web, zobrazit sken

Online, Datum publikace: 07.11.2026 11:01, Datum importu: 07.11.2026 12:18, Zdroj: ostravan.cz, Autor: Milan Bátor, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0, OTS: 216, Měsíční návštěvnost: 13 606, Celková návštěvnost: 6 552, RU/den: 216, RU/měsíc: 4 292

Jsou představení, z nichž odcházíte lehce pobaveni, a pak jsou večery, které vás zasáhnou s nečekanou intimitou. Když usednete do komorního prostoru ostravského **Divadla 12**, jste protagonistům tak blízko, že slyšíte každý jejich nádech. V určité chvíli vás během sledování muzikálu Celkem všední dny (Ordinary Days) amerického autora Adama Gwona napadne tichá, kradmá myšlenka: Sedím v divadle se správným člověkem? A kráčíme životem správnou cestou? Právě v tom tkví nejsilnější kouzlo tohoto díla – nekompromisně nastavuje zrcadlo našemu vlastnímu prožívání, partnerství a schopnosti unést tíhu všedních dní.

Expozice: Muzikálový komorní klenot na ostravské scéně

Adam Gwon patří k nejpozoruhodnějším osobnostem současného hudebního divadla. Časopis The Dramatist ho zařadil mezi padesátku talentů, které stojí za to sledovat, deník The New York Times vyzdvihuje jeho kultivované písně s jemnou něhou a jeho díla byla uvedena na šesti kontinentech. Gwon je držitelem prestižních ocenění Richard Rodgers Award či Fred Ebb Award. Celkem všední dny slavily úspěch v londýnském West Endu i na newyorské Off-Broadwayi a představují moderní komorní muzikál v jeho nejčistší podobě: bez zbytečného patosu, s ironií, humorem, ale i s jemnou existenciální hloubkou.

+ 5

Národní divadlo moravskoslezské má pro tento typ repertoáru ideální zázemí. Režisér Marek David, který od sezony 2026/2027 působí jako interní režisér souboru muzikálu **NDM**, navázal na svou citlivou práci s komorním prostorem (známou z jeho oceňovaných ostravských projektů i operních režií). Společně se scénografem/tvůrcem kostýmů Markem Cpinem a dramaturgyní a překladatelkou Hanou Novákovou vytvořili inscenaci, která dokonale souzní s tepem velkoměsta i křehkostí lidské samoty.

Muzeum vnitřních světů

Davidova režijní koncepce se opírá o propracovaný klíč. Část děje se odehrává v Metropolitním muzeu umění, tvůrci však prostor nepředvádějí jako doslovnou kulisu. Vytvořili náznakové „muzeum zevnitř“. Exponáty tvoří fragmenty textů, citace, obrazy, a především autentické deníčky postav, které při studiu rolí sepsali sami herci. Tento tvůrčí vklad, otištěný v programové brožuře, dává inscenaci milou autenticitu – herci nevytvářejí vnější figurky, ale otevírají své vlastní vnitřní zkoumání.

Scénografie renomovaného Marka Cpina je příkladem mistrovského minimalismu, velmi příbuzného jeho rukopisu například v olomoucké Evitě. Dominantním prvkem je světelný geometrický rám zavěšený nad pódiem. Tato konstrukce nezůstává statická – pohybuje se mezi vzduchem a podlahou, čímž různě krájí a proměňuje proporce hracího prostoru. Jednou visí vysoko jako chladná architektura newyorského mrakodrapu či strop muzea, jindy klesá a téměř svírá postavy v klaustrofobním rámci stísněného bytu.

Světelný design precizně pracuje s náladami: chladný ledově modrý tón městského odcizení střídá pulzující, signální sytá červeň, která vizuálně zhmotňuje hysterii, spěch a nervní napětí, aby posléze ustoupila měkkému hřejivému podsvícení vzpomínek.

Čtyři osudy v New Yorku: Od jiskřivé komiky k hluboké katarzi

Inscenace stojí na čtyřech naprosto odlišných individualitách. Na první pohled by se mohlo zdát, že tyto charaktery k sobě nemohou najít cestu – a právě tento kontrast je zdrojem fascinujícího divadelního napětí i vtipu.

Nejzábavnější postavou je bezesporu Deb. Na první premiéře ji v pátek ztvárnila Veronika Bartošová, která je obrovský herecký a komediální talent s přímočarým tahem na publikum. Její zvídavé pohledy, bezprostřední glosování situací,

odvaha a hravá drzost dávají celému představení krásný šmrnc. Výtečně ztvárňuje dívku s obrovskými ideály, která se však potýká s pochybnostmi, neboť neví, jak svých cílů dosáhnout. Pěvecky Bartošová zazářila naprostou suverenitou, čistým tónem a příkladným frázováním. Do budoucna lze doporučit ještě větší dynamickou odvahu a expresivnější muzikálový drajv místo občasné sázky na jistotu.
Jejím partnerem je Warren v podání Jakuba Bagina. Bagin vystihl nejen zdánlivou naivitu své postavy, ale především její skrytou, nikým nehledanou moudrost. Warren sice působí jako podivín žijící ve vlastním impresionistickém světě a krmící kočky pochybným umělcům, Bagin z něj však činí vnímavého pozorovatele života. Jeho glosy mají čistě filozofický rozměr. Je to výsostná obhajoba lidské jinakosti – nikoli jako slabosti, ale jako jedinečného daru. Bagin je pohybově velmi disponovaný, pěvecky přesvědčivý a výborný týmový hráč. Okamžik, kdy jeho Warren Deb přizná svou homosexuální orientaci, je jedním z důležitých momentů inscenace. Snímá jakýkoli falešný romantický nános a otevírá prostor pro čisté lidské přátelství a bezpodmínečné přijetí člověka takového, jaký je.
Druhý pár tvoří Claire a Jason, jejichž vztah prochází čím dál silnější erozí. Veronika Prášil Gidová v roli Claire plně zúročila svůj dramatický naturel a širokou výrazovou škálu. Do role se položila s maximální emocionalitou a expresivitou. Bylo znát, jak hluboce prožívá trauma své hrdinky – ztrátu manžela při tragédii 11. září. Tato její bezpodmínečná citová investice sice místy vedla k drobným záchvěvům intonační pěvecké stability, jde však o detail ve srovnání se intenzitou jejího prožitku. Její závěrečné sólové číslo S tebou stát (I'll Be Here) vhánělo slzy do očí a představovalo emocionální vrchol večera.
Skutečným triumfem páteční premiéry byl Adam Živnůstka v roli Jasona. Živnůstka předvedl jeden ze svých životních výkonů, bezesporu to nejlepší, co dosud na jevišti ukázal. Zvládl nesmírně náročný part intelektuála toužícího po obyčejném štěstí s obdivuhodnou střídmostí. Žádná velká vnější gesta – hrál úspornou mimikou, pronikavými pohledy a dokonalým načasováním. Pěvecky podal naprosto suverénní výkon srovnatelný se světovými parametry: dokonalá intonace, kultivované frázování a hluboký prožitek z něj činí ústřední oporu inscenace v podobě, jak ji vidělo premiérové publikum.
Slovní mistrovství a klavírní maraton
Pozornost si bezesporu zaslouží překlad Hany Novákové. Převést moderní konverzační muzikál do současné češtiny, která se dobře poslouchá i zpívá, je mistrovská disciplína. Nováková pracuje s češtinou s obrovským citem pro přirozenou dikci a frázování. Vtipné dialogy v sálech muzea (nedorozumění kolem záměny Moneta a Maneta) i hluboce dojemné verše v písni Claire plynou zcela samozřejmě a flexibilně.
Srdcem celé inscenace je však klavírní doprovod Michaely Kadlecové. Sedět v hledišti a sledovat ji při hře byla pro každého (nejen) muzikanta čirá radost. Pětaosmdesát minut v kuse, bez jediné vteřiny oddechu, bylo důkazem, jak mimořádně obtížnou partituru nese klavíristka na svých bedrech. Kadlecová hrála s neuvěřitelnou rytmickou jiskrou, švihem, dynamickou plasticitou a muzikantskou oddaností. Pro sólisty byla bezpečnou skálou a dýchala s každým jejich slovem. Její výkon na samé hranici interpretačních možností si zaslouží nejhlubší poklonu.
Déšť papírků
Když se v závěru snese z výšin jeviště déšť barevných papírků a pokryje podlahu **Divadla 12**, přichází očistná katarze. Prach a popel dávných ztrát se proměňuje v pestrobarevný symbol naděje. Celkem všední dny v **Národním divadle moravskoslezském** nejsou jen skvěle zazpívaným a perfektně zahraným muzikálem. Jsou zábavnou, hlubokou, lidsky hřejivou a očistnou lázní, ze které divák odchází s pocitem, že i v těch nejobyčejnějších dnech stojí za to žít a milovat.
*
Celkem všední dny. Hudba a text: Adam Gwon. Překlad a dramaturgyně: Hana Nováková. Režie: Marek David. Hudební nastudování: Marek Prášil. Scéna a kostýmy: Marek Cpin. Klavírní doprovod u první premiéry: Michaela Kadlecová. Recenze je psaná z první premiéry uvedené v **Národním divadle moravskoslezském** v **Ostravě** na scéně **Divadla 12**.

Celkem všední dny dojímají publikum kombinací jiskřivého vtipu s těžkostí života

Milan Bátor 7.11.2026 12:01 Divadlo Recenze

Nová inscenace komorního muzikálu Adama Gwona v Divadle „12" Národního divadla moravskoslezského v režii Marka Davida a výpravě Marka Cpina dokazuje, že největší divadelní dramata se neodehrávají v opulentních kulisách, ale v neznatelných záhybech lidských vztahů.

Adam Živnůstka a Veronika Prášil Gidová v inscenaci Celkem všední dny.
Foto: Martin Kusyn

Jsou představení, z nichž odcházíte lehce pobaveni, a pak jsou večery, které vás zasáhnou s nečekanou intimitou. Když usednete do komorního prostoru ostravského Divadla 12, jste protagonistům tak blízko, že slyšíte každý jejich nádech. V určité chvíli vás během sledování muzikálu Celkem všední dny (Ordinary Days) amerického autora Adama Gwona napadne tichá, kradmá myšlenka: Sedím v divadle se správným člověkem? A kráčíme životem správnou cestou? Právě v tom tkví nejsilnější kouzlo tohoto díla – nekompromisně nastavuje zrcadlo našemu vlastnímu prožívání, partnerství a schopnosti unést tíhu všedních dní.

rádio Ostravan
Právě hraje:
NIKOL BÓKOVÁ
Rachmaninov_Sonata Op. 36, No.2
Allegro gitato
12:00 - 16:00 ART
16:00 - 17:00 HODINA S MARIÍ
CELÝ PROGRAM

Stáhněte si mobilní aplikaci Rádio Ostravan:
Stáhnout v App Store
ROZJEĎTE TO Google Play

Infoservis
06.11.2026
15:14 / Janáčkova filharmonie vydává s Danielem Raiskinem novou nahrávku Šostakovičovy Desáté symfonie
05.11.2026
14:30 / Festival Hudební současnost zve na Schiffauerovo scénické oratorium Křížová výprava
04.11.2026
21:12 / Hostem Rádia Ostravan bude šéf činohry NDM Vojtěch Štěpánek
09:35 / Ostrava bude zpívat gospel už potřinácté. O účast ve sboru je mimořádný zájem
ZOBRAZIT DALŠÍ

Nejnovější články
- Celkem všední dny dojímají publikum kombinací jiskřivého vtipu s těžkostí života 07.11.2026
- FOTO: Barevnou továrnu kapely Moře dní pokřtili malíř Václav Buchtelík a zpěvačka Nika 07.11.2026
- Výpravný blackmetalový projekt Sigurður přichází s debutem, kde každý detail má své opodstatnění 06.11.2026
- Janáčkova filharmonie vydává s Danielem Raiskinem novou nahrávku Šostakovičovy Desáté symfonie 06.11.2026

každý jejich nadech. V určité chvíli vás během sledování muzikálu Celkem všední dny (Ordinary Days) amerického autora Adama Gwona napadne tichá, kradmá myšlenka: Sedím v divadle se správným člověkem? A kráčíme životem správnou cestou? Právě v tom tkví nejsilnější kouzlo tohoto díla – nekompromisně nastavuje zrcadlo našemu vlastnímu prožívání, partnerství a schopnosti unést tíhu všedních dní.

Expozice: Muzikálový komorní klenot na ostravské scéně

Adam Gwon patří k nejpozoruhodnějším osobnostem současného hudebního divadla. Časopis The Dramatist ho zařadil mezi padesátku talentů, které stojí za to sledovat, deník The New York Times vyzdvihuje jeho kultivované písně s jemnou něhou a jeho díla byla uvedena na šesti kontinentech. Gwon je držitelem prestižních ocenění Richard Rodgers Award či Fred Ebb Award. Celkem všední dny slavily úspěch v londýnském West Endu i na newyorské Off-Broadwayi a představují moderní komorní muzikál v jeho nejčistší podobě: bez zbytečného patosu, s ironií, humorem, ale i s jemnou existenciální hloubkou.

Národní divadlo moravskoslezské má pro tento typ repertoáru ideální zázemí. Režisér *Marek David*, který od sezony 2026/2027 působí jako interní režisér souboru muzikálu NDM, navázal na svou citlivou práci s komorním prostorem (známou z jeho oceňovaných ostravských projektů i operních režií). Společně se scénografem/tvůrcem kostýmů *Markem Cpinem* a dramaturgyní a překladatelkou *Hanou Novákovou* vytvořili inscenaci, která dokonale souzní s tepem velkoměsta i křehkostí lidské samoty.

Muzeum vnitřních světů

Davidova režijní koncepce se opírá o propracovaný klíč. Část děje se odehrává v Metropolitním muzeu umění, tvůrci však prostor nepředvádějí jako doslovnou kulisu. Vytvořili náznakové „muzeum zevnitř". Exponáty tvoří fragmenty textů, citace, obrazy, a především autentické deníčky postav, které při studiu rolí sepsali sami herci. Tento tvůrčí vklad, otištěný v programové brožuře, dává inscenaci milou autenticitu – herci nevytvářejí vnější figurky, ale otevírají své vlastní vnitřní zkoumání.

Scénografie renomovaného *Marka Cpina* je příkladem mistrovského minimalismu, velmi příbuzného jeho rukopisu například v olomoucké Evitě. Dominantním prvkem je světelný geometrický rám zavěšený nad pódiem. Tato konstrukce nezůstává statická – pohybuje se mezi vzduchem a podlahou, čímž různě krájí a proměňuje proporce hracího prostoru. Jednou visí vysoko jako chladná architektura newyorského mrakodrapu či strop muzea, jindy klesá a téměř svírá postavy v

- těžkostí života 07.11.2026
- FOTO: Barevnou továrnu kapely Moře dní pokřtili malíř Václav Buchtelík a zpěvačka Nika 07.11.2026
- Výpravný blackmetalový projekt Sigurður přichází s debutem, kde každý detail má své opodstatnění 06.11.2026
- Janáčkova filharmonie vydává s Danielem Raiskinem novou nahrávku Šostakovičovy Desáté symfonie 06.11.2026
- Poezie jako velká skříň plná rodinných tajemství. S Irenou Šťastnou o otevírání temných zásuvek 06.11.2026
- Festival Hudební současnost zve na Schiffauerovo scénické oratorium Křížová výprava 05.11.2026
- Herec Jan Chudý: Po třicítce a s narozením dcery přišel zlatý věk mojí práce 05.11.2026
- Hostem Rádia Ostravan bude šéf činohry NDM Vojtěch Štěpánek 04.11.2026
- Ostrava bude zpívat gospel už potřinácté. O účast ve sboru je mimořádný zájem 04.11.2026
- Režisérka Daša Krištofovičová: Maryša není jen příběhem jedné ženy, ale celého společenství 04.11.2026

rádio stravan
Podpořte hudbu našeho kraje
dobrovolným předplatným
na transparentní účet 2903129090/2010.
QR Platba
Peníze využíváme na udržení
a rozvoj Rádia Ostravan.
Na rok 2026 je aktuálně vybráno:
13 011,09 Kč z 100.000,- Kč

minimalismu, velmi příbuzného jeho rukopisu například v olomoucké Evitě. Dominantním prvkem je světelný geometrický rám zavěšený nad pódiem. Tato konstrukce nezůstává statická – pohybuje se mezi vzduchem a podlahou, čímž různě krájí a proměňuje proporce hracího prostoru. Jednou visí vysoko jako chladná architektura newyorského mrakodrapu či strop muzea, jindy klesá a téměř svírá postavy v klaustrofobním rámci stísněného bytu.
Světelný design precizně pracuje s náladami: chladný ledově modrý tón městského odcizení střídá pulzující, signální sytá červeň, která vizuálně zhmotňuje hysterii, spěch a nervní napětí, aby posléze ustoupila měkkému hřejivému podsvícení vzpomínek.

Čtyři osudy v New Yorku: Od jiskřivé komiky k hluboké katarzi

Inscenace stojí na čtyřech naprosto odlišných individualitách. Na první pohled by se mohlo zdát, že tyto charaktery k sobě nemohou najít cestu – a právě tento kontrast je zdrojem fascinujícího divadelního napětí i vtipu.

Nejzábavnější postavou je bezesporu Deb. Na první premiéře ji v pátek ztvárnila *Veronika Bartošová*, která je obrovský herecký a komediální talent s přímočarým tahem na publikum. Její zvídavé pohledy, bezprostřední glosování situací, odvaha a hravá drzost dávají celému představení krásný šmrnc. Výtečně ztvárňuje dívku s obrovskými ideály, která se však potýká s pochybnostmi, neboť neví, jak svých cílů dosáhnout. Pěvecky Bartošová zazářila naprostou suverenitou, čistým tónem a příkladným frázováním. Do budoucna lze doporučit ještě větší dynamickou odvahu a expresivnější muzikálový drajv místo občasné sázky na jistotu.

Jejím partnerem je Warren v podání *Jakuba Bagina*. Bagin vystihl nejen zdánlivou naivitu své postavy, ale především její skrytou, nikým nehledanou moudrost. Warren sice působí jako podivín žijící ve vlastním impresionistickém světě a krmící kočky pochybným umělcům, Bagin z něj však činí vnímavého pozorovatele života. Jeho glosy mají čistě filozofický rozměr. Je to výsostná obhajoba lidské jinakosti – nikoli jako slabosti, ale jako jedinečného daru. Bagin je pohybově velmi disponovaný, pěvecky přesvědčivý a výborný týmový hráč. Okamžik, kdy jeho Warren Deb přizná svou homosexuální orientaci, je jedním z důležitých momentů inscenace. Snímá jakýkoli falešný romantický nános a otevírá prostor pro čisté lidské přátelství a bezpodmínečné přijetí člověka takového, jaký je.

Druhý pár tvoří Claire a Jason, jejichž vztah prochází čím dál silnější erozí. *Veronika Prášil Gidová* v roli Claire plně zúročila svůj dramatický naturel a širokou výrazovou škálu. Do role se položila s maximální emocionalitou a expresivitou. Bylo znát, jak hluboce prožívá trauma své hrdinky – ztrátu manžela při tragédii 11. září. Tato její bezpodmínečná citová investice sice místy vedla k drobným záchvěvům intonační pěvecké stability, jde však o detail ve srovnání se intenzitou jejího prožitku. Její závěrečné sólové číslo *S tebou stát (I'll Be Here)* vhánělo slzy do očí a představovalo emocionální vrchol večera.

Skutečným triumfem páteční premiéry byl *Adam Živnůstka* v roli Jasona. Živnůstka předvedl jeden ze svých životních výkonů, bezesporu to nejlepší, co dosud na jevišti ukázal. Zvládl nesmírně náročný part intelektuála toužícího po obyčejném štěstí s obdivuhodnou střídmostí. Žádná velká vnější gesta – hrál úspornou mimikou, pronikavými pohledy a dokonalým načasováním. Pěvecky podal naprosto suverénní výkon srovnatelný se světovými parametry: dokonalá intonace, kultivované frázování a hluboký prožitek z něj činí ústřední oporu inscenace v podobě, jak ji vidělo premiérové publikum.

Slovní mistrovství a klavírní maraton

Pozornost si bezesporu zaslouží překlad *Hany Novákové*. Převést moderní konverzační muzikál do současné češtiny, která se dobře poslouchá i zpívá, je mistrovská disciplína. Nováková pracuje s češtinou s obrovským citem pro přirozenou dikci a frázování. Vtipné dialogy v sálech muzea (nedorozumění kolem záměny Moneta a Maneta) i hluboce

Pozornost si bezesporu zaslouží překlad *Hany Novákové*. Převést moderní konverzační muzikál do současné češtiny, která se dobře poslouchá i zpívá, je mistrovská disciplína. Nováková pracuje s češtinou s obrovským citem pro přirozenou dikci a frázování. Vtipné dialogy v sálech muzea (nedorozumění kolem záměny Moneta a Maneta) i hluboce dojemné verše v písni Claire plynou zcela samozřejmě a flexibilně.

Srdcem celé inscenace je však klavírní doprovod *Michaely Kadlecové*. Sedět v hledišti, poslouchat a občas jí sledovat během hry byla pro každého (nejen) muzikanta čirá radost. Pětaosmdesát minut v kuse, bez jediné vteřiny oddechu, bylo důkazem, jak mimořádně obtížnou polystylovou partituru nese klavíristka na svých bedrech. Kadlecová hrála s neuvěřitelnou rytmickou jiskrou, švihem, dynamickou plasticitou a muzikantskou oddaností. Pro sólisty byla bezpečnou skálou a dýchala s každým jejich slovem. Její výkon na hranici interpretačních možností si zaslouží nejhlubší poklonu.

Déšť papírků

Když se v závěru snese z výšin jeviště déšť barevných papírků a pokryje podlahu Divadla 12, přichází očistná katarze. Prach a popel dávných ztrát se proměňuje v pestrobarevný symbol naděje. Celkem všední dny v Národním divadle moravskoslezském nejsou jen skvěle zazpívaným a perfektně zahraným muzikálem. Jsou zábavnou, hlubokou, lidsky hřejivou a očistnou lázní, ze které divák odchází s pocitem, že i v těch nejobyčejnějších dnech stojí za to žít a milovat.

*

Celkem všední dny. Hudba a text: Adam Gwon. Překlad a dramaturgyně: Hana Nováková. Režie: Marek David. Hudební nastudování: Marek Prášil. Scéna a kostýmy: Marek Cpin. Klavírní doprovod u první premiéry: Michaela Kadlecová. Recenze je psaná z první premiéry uvedené v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě na scéně Divadla 12.

Podobné články

Klavíristky z Celkem všedních dní: Protagonisté muzikálu musí cítit, že se o nás můžou opřít

02.11.2026 Divadlo Rozhovor

Webarchivováno Národní knihovnou ČR

CC BY SA

Vychází za finanční podpory:

Moravskoslezský kraj

OSTRAVA!!!